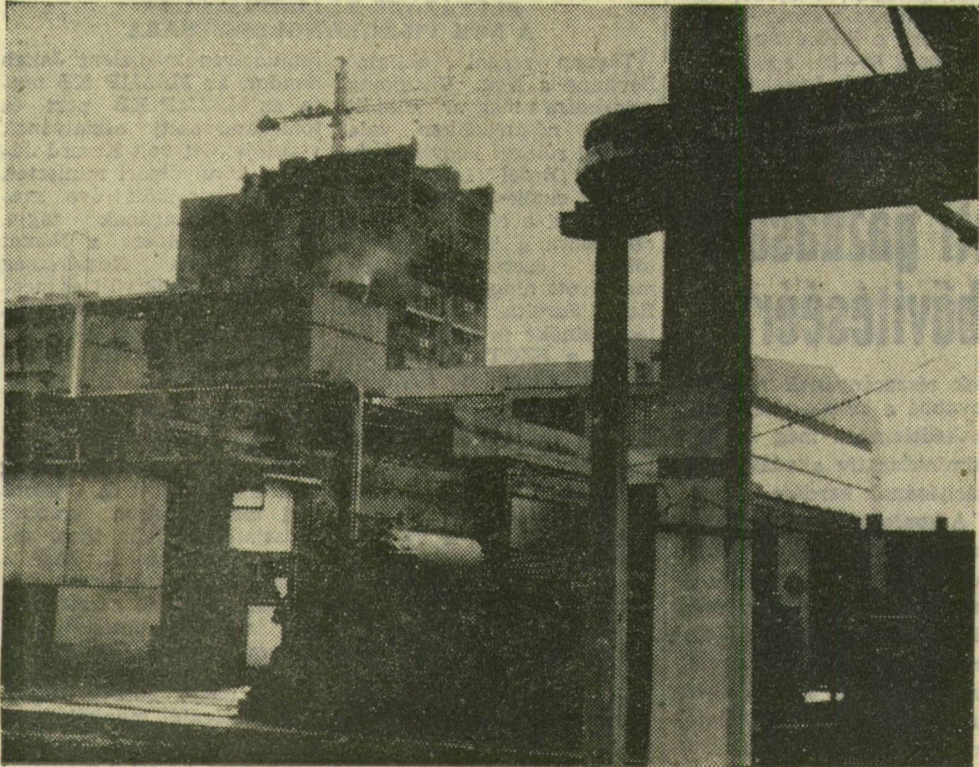

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

Gyorsítják a szegedi szalámgyár építését

Somogyi Károlyné felvétele

Az épülő szalámgyár részlete

Jövőre befejeződik a húsipar rekonstrukciója. Szegeden új szalámgyár is épül a már meglévő vágóhid és húsfeldolgozó mellett, addig azonban még rengeteg munka van hátra. Az idén nagyobb lendülettel haladt az építkezés, a DÉLÉP a kivitelezési hálótér üteméhez képest egy hónappal előbbre jár a szalámiérlelő torony szerkezettel. A tavalyi súlyos elmaradásnak nyoma sincs.

Azoknál az épületeknél, amelyeknek ebben az évben el kell készülniük, hasonló a helyzet. A szalámifeldolgozó üzemből az utolsó simításokat, a padló- és falburkolást végzik az építők. Program szerint halad a marhavágó-csarnok, az előhűtő épület-tömbje, a belfeldolgozó üzem, a vágóállatszállás is. A kényszerű befizetését jövőre írta elő a terv, de készen lesz ez év végére. Határidő előtt készül el — ha tovább is így folytatják az építkezést — a hűtött zsírcsomagoló és tároló helyiség, a komplett, több műhelyből álló tmk-épület, a mosoda, varroda, cipésműhely, ahol a munkások védőruházatát tisztítják, rendben tartják. Fontos feladata volt az idén a DÉLÉP-nek az út- és köz-műépítés. Az erre szánt nyolc millióból eddig hat és fél milliós beruházás valósult meg, jórészt határidő előtt, a húsipari vállalat és az építők külön megállapodása értelmében. Összegezve megállapítható, hogy az év végéig az építőipar maradéktalanul teljesíti az idei feladatokat.

Körültekintő, összehangolt tevékenységet igényel a beruházók és kivitelezők részéről egyaránt a rekonstrukcióhoz szükséges gépek és berendezések gyártása, beszerzése, szállítása. Jelenleg erre kell fordítani a legtöbb figyelmet, a beruházás jelen szakaszában már a szerelés előkészítése a legfontosabb feladat. Megnyugtató, hogy a szalámiérlelő-torony mondhatni összes berendezése a helyszínen van, néhány műszer kivételével.

A szalámifeldolgozó üzem legfontosabb gépei is megérkeztek: hűsvágó, keverő, töltő, és így tovább. Hiányzik azonban jó pár lényeges berendezés. A gépek gyártását, szállítását illetően az Egyesült Izzó a fővállalkozó. Kezélben van néhány kisebb gépgyár, amelyeknek ugyan összeségükben már más a feladatuk, de a szegedi szalámgyár felszerelését még be kell fejezniük. Október végéig pontos „naprakész” egyeztetést produkálnak a gépek szállítási határidejével kapcsolatosan a szegedi húsipar vezetői úgy, hogy mindegyik gyárba elutaznak. Október 9-én a kivitelezésben részt vevő fővállalkozók, fontosabb alvállalkozók, a három érdekelt minisztérium — MEM, KGM, ÉVM — képviselőinek jelenlétében ügynevezett kontroll napot tartottak, a határidőket egyeztetették, majd kötelezték az összes fővállalkozót, ellenőrizze saját berkeiben a gépek szállítási lehetőségeit. Bizonyos nehézséget jelentett — és jelent — az import berendezések behozatalának engedélyezése. Ezen az ellenőrző napon a három minisztérium elvállalta, hogy ki-ki a saját területén igyekszik ebben segíteni, a MEM pedig összegyűjtve a fővállalkozók behozatali igényeit, eljár a külkereskedelemtől az engedélyezések ügyében.

A Minisztertanács szeptember 24-én határozatot hozott a Szegedi Szalámgyár nagyberuházás kivitelezésének meggyorsításáról. Együttal különböző kedvezményeket is engedélyezett annak érdekében, hogy a létesítmények a kormány által megállapított határidőre elkészüljenek. A szalámgyárnak a jövő év szeptember 30-án dolgoznia kell, december 31. pedig a teljes beruházás befejezésének határideje. Azért, hogy ezek a határidők teljesüljenek, különböző intézkedések születtek. A kormány engedélyezte többek között azt, hogy a beruházási költség tartalékából tizenegy millió forintot használnak fel a gyorsítást szolgáló műszaki megoldásokhoz. A szalámgyárnál például — a tavalyi határidőcsúszás miatt — meg kellett teremteni a téli építkezés lehetőségeit (fűtés, gőzvezeték odaépítése). A kivitelezők anyagi ösztönzésére külön rendel ad munkahelyi és túlorapótlékot. Ezt persze csak akkor kapják, ha valamennyi vállalkozó rendben van a határidőkkel. Fontos tehát minden szempontból a tökéletes együttműködés, a jó kapcsolatok. A szalámgyári beruházásnál mindez megvan, bizton számíthatunk tehát arra, hogy a létesítmények időre készen állnak.

B. I.

Tárgyalásokkal minden nehézség leküzdhető

Magyar felszólalás az ENSZ-ben

Az ENSZ-közgyűlés 1-es számú bizottságának pénteki ülésén a nemzetközi biztonság erősítéséről szóló vitában felszólalt **Hollai Imre** nagykövet, Magyarország állandó New York-i ENSZ-képviselőjének vezetője. A magyar diplomáciának az európai biztonsági konferenciához vezető úton szerzett tapasztalatairól szólva hangsúlyozta, hogy az európai tapasztalatok egyetemes jellegűek,

és másutt is eredményesen használhatók. Utalt arra, hogy az esetenként áthidalhatatlannak tűnő nehézségeket jó szándékú és elmélyült — két- és többoldalú tárgyalásokkal — sikerült legyőzni, miközben mindenki ragaszkodott saját alapelveihez, de kész volt az alapelveket nem érintő kérdésekben a tisztességes kompromisszumokra.

A magyar ENSZ-nagykövete kijelentette: azt várjuk a közgyűléstől, hogy **határozottan ráirányítsa a figyelmet a különböző országoknak a nemzetközi biztonság erősítésében szerzett tapasztalataira**, és legalább ilyen mértékben arra is, milyen intézkedésekkel lehetne erősíteni a nemzetközi biztonságot, és ennek intézményes formáit kiterjeszteni a világ más tájaira is.

Exportnövelő

beruházás a nyomdában

A következő ötéves tervidőszakban Gedóban építik föl az új szegedi nyomdát, ezzel megteremtik a lehetőséget a kis példányszámú műszaki és matematikai könyvek gyártásának bővítéséhez, valamint a napilapok ofszetnyomására. E beruházás előzményeként — az export növelése érdekében — új, termelékeny gépeket vásárolt a Szegedi Nyomda. A berendezésekkel 1980-ig évente 140 ezer dolláros többlet termelésnek megrendelésnek tesznek eleget. Ebben az évben 40 ezer dollár értékű exportárut kellett volna gyártani, de a törekvések már csak részben valhatnak valóra, mivel az új gépek féléves késéssel idén nyáron érkeztek meg. Vásárolt a nyomda három Heidelbergi SEB nyomógépet, két Monotype szedő- és egy öntógépet. Útban van Szeged felé egy Victoria 1040-es ivnyomó, a könyvkötők pedig egy háromkéses vágógépet várnak — egyelőre hiába. Jó lenne,

ha megérkezne, hiszen a régi vágógép már rossz állapotban van, gyakran elromlik, s ez termelékiesést okoz. Feltétlenül szükség lenne arra a fóliakaszírozó — könyvfelület-nemesítő — berendezésre is, amelyet egy sponyl cég től rendeltek meg, s amely a vasúti szállítás közben összetört.

A berendezések megérkezésekor — s az előtt — sokat tettek a nyomda szocialista brigádjai annak érdekében, hogy minél hamarabb megvalósuljon a beruházás. Ahol kellett, megerősítették a fődémét; kicseleztek a régi nyomógépeket. A szedő- és öntógépeket áttelepítették, illetve átrendezték. Olyan ésszerűen készítették elő a szereléseket, hogy az érkező külföldi szakemberek nyomban munkához láthatnak. A mintegy 14 millió forintos beruházást így rövid idő alatt, termelékiesés nélkül valósították meg.

A darabonként több mint 2 millió forintba kerülő gépek a régebbieknél lényegesen termelékenyebbek. Kezelésük a gyorsaság miatt — a minőség megóvása érdekében — nagyobb figyelmet, s szak-képzettséget igényel. A képzést „házon belül” oldották meg. Gondoskodtak arról is, hogy az új szedőgépeknek legyen kezelője.

A Szegedi Nyomda vezetői — a beruházás utáni terme-

lés mennyiségét ismerve — szerződést kötöttek a Kultúra Könyv és Hírlap Külkereskedelmi Vállalattal. A megállapodás értelmében elküldték már Svédországba annak a matematikai folyóiratnak az első számát, amelyből évente két alkalommal gyártanak. A második szám nyomásra vár. Egy svájci kiadónak fotoelektronikai szakkönyvet készítenek, holland megrendelésre pedig kétféle kiadványt. Erdekességnek, egyben sikernek számít, hogy a svájci kiadó már régóta vásárol a Szegedi Nyomdától, s ezután is csak innen rendel műszaki könyveket. Az utóbbi hónapokban francia kiadók is érdeklődtek szegedi termékek iránt, így a nyomda újabb megrendelésekre számíthat.

Gyártanak a nyomdászok matematikai folyóiratot a Szovjet Tudományos Akadémia és a Magyar Tudományos Akadémia közös kérésére is. E megegyezés szegedi egyetemi tanár, Szőkefalvi Nagy Béla professzor — aki tagja a szovjet akadémianak — közreműködésével született meg.

A Szegedi Nyomda fejlesztésének első üteme tehát megvalósult. Az export növelésével elő tudják teremteni az új üzem gépeinek árát.

Sz. J.

Budapestben találkoznak a szocialista országok fiatal írói

Október 16—17-én tartotta Moszkvában ez évi ülését a magyar—szovjet irodalmi vegyes bizottság. A magyar küldöttséget **Dobozy Imre**, a Magyar Írók Szövetségének főtákará, a szovjet delegációt **Szántákov**, a Szovjet Írószövetség titkára vezette. Mindkét delegációban részt vettek a kulturális minisztériumok, a kiadói irányító szervek, a szerzői jogvédő hivatalok vezető képviselői.

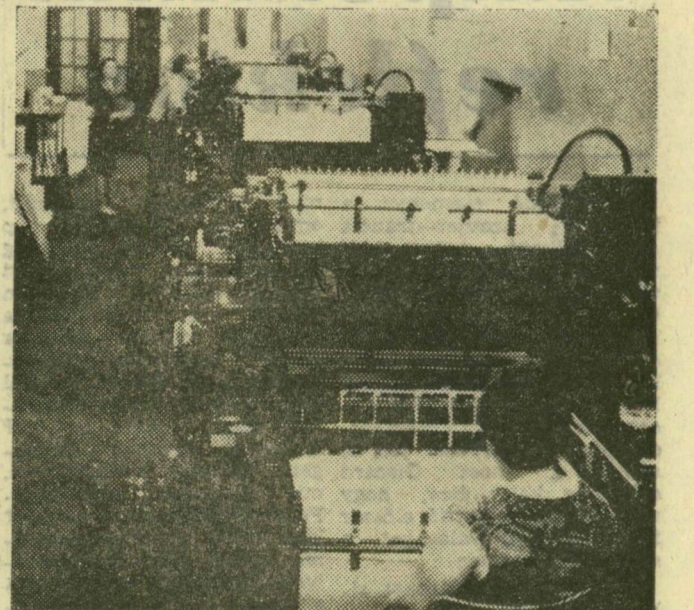
A mostani tárgyalások eredményei újabb előrelépést jelentenek a két irodalom, a két szövetség kapcsolataiban. Különösen fontos a bizottság állásfoglalása, amelynek értelmében Magyarországon 1976-ban megrendezik a szocialista országok fiatal íróinak nemzetközi találkozóját, majd 1977-ben a Szovjetunióban kerül sor az európai fiatal írók nemzetközi eszmecserejére.

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója alkalmából Magyarországon reprezentatív magyar—szovjet irodalmi estet rendeznek, Moszkvában pedig a forradalom és a polgárháború magyar internacionalistáiról emlékeznek meg ünnepélyesen.

Irodalmi és politikai szempontból egyaránt kiemelkedő jelentőségűnek ígérkezik a két szövetség 1976. januári együttes titkársági ülése, amelynek témája egy hosszabb távú együttműködési terv kidolgozása.

A rendkívül baráti és eredményes tanácskozás befejeztével **Rapai Gyula**, nagykövet, a moszkvai magyar nagykövetségen baráti találkozót rendezett.

A Dobozy Imre-vezette magyar író-delegáció a hét végén hazautazott Budapestre.

Dolgoznak már a nyomdászok a nyáron megérkezett gépek mellett